

Durmuş Hocaođlu

Bâzı Başlıklarla Türkiye Manzaraları

Aksiyon., Yıl: 8., Sayı: 378; 02.03.2002-08.03.2002 (Cumartesi-Cuma), s.29

Durmuş Hocaođlu, *Aksiyon*, Analiz Sıra No: 117; 2002 Sıra No: 05

Atıf:

- Hocaođlu, Durmuş., “Bâzı Başlıklarla Türkiye Manzaraları”, *Aksiyon.*, Yıl: 8., Sayı: 378; 02.03.2002-08.03.2002 (Cumartesi-Cuma), s.29

“Hâl-i hâzır manzaramız hiç de iyi değil; bu kadar kirletmeye ve tüketmeye deniz-deryâ olsa dayanmaz; kirlettiğimiz ve tükettiğimiz kendimiz; bu ÷lke!”

Türkiye, son birkaç ayda IMF’den takrîben 19 milyar dolar civarında “kredi”, yâni “borç” almayı başardı. Ancak, sanki *borç yiyenin kesesinden yediği ve veren elin alan elden üstün olduğu* şeklindeki ebedî doğru hikmetler boşa söylenmiş gibi, Hükümet’te ve yandaşlarında anlamsız bir zafer havası var. Beri yandan, işin bir başka ızdırıp verici tarafı da şu ki, bu borçlar için nelerin kaybedildiği üzerinde hemen-hemen hiç durulmuyor. Bu ÷lke ve bu millet, bir anlamda haysiyetini rehin bıraktı ve geleceğini ipotek altına aldı. Bundan maâdâ, konunun ziyâdece dile getirilmesi gereken başka bir yanı da, bu kadar ağır bir fatura karşılığında alınan bunca paranın nerelere gittiği; bu kadar ağır ve yüz kızartıcı bir bedeli olan bu borç paralar, kimsenin eline değmeden, hemen-hemen bütünüyle bankalara ve daha önce alınan borçlara gidecek. Ne kadar mükemmel bir “tezgah”!

★★★

Ecyad Kalesi’nin Suudî Bedevîliđi’nin vandallığına kurban gitmesi vesîlesi ile *gıdıklanan* millî hassasiyetler bir saman alevi gibi parladı ve söndü; şu ânda çoktan tüketilmiş ve unutulmuş bulunuyor; tıpkı Şâir’in “*Bir îdamlık Ali vardı asıldı / Geçti gitti bir birkaç günlük fasıldı*” dediği gibi! Bu ÷lke, kamuoyu ile, medyası ile, aydını ile hiçbir konuda musırr ve müstakarr değil ve önüne gelen herşeyi bir maymun iştihâsı ile tüketiyor.

★★★

Hemen her dinî bayram, ay ve günde ne kadar “din üzerinden” medyatik olmak isteyen adam varsa TV’lere çıkararak bin yıllık mes’eleleri kurcalayıp duruyor. Hâlbuki bu programlarda ele alınan ve sakız gibi çiğnenen mes’elelerin çoğunda yeni ve orijinal bir tez geliştirmek o kadar basit ve kolay olmadığı gibi de gerekli de değildir: Müslümanların asıl can yakan problemleri bunlar değil ki!... Kaldı ki, bu gibi mevzûların tartışma yeri de öncelikle akademik mekânlar olsa gerektir. Her şeyin nas içinde ve üstelik “show” metodu ile tartışılması bilimin önce ahlâkına aykırıdır sonra da metoduna.

★★★

Bu kurban bayramında geçen senelerdekine nazaran nisbî bir temizlik göründü ki bunu hayra yorabiliriz; demek ki bâzı şeyleri yapmak hiç de zor değil. Ama bunun için illâ ki “zor ve cezâ” mı lâzım? Ne zaman, temizliği, nezâketi ve nezâfeti sırf doğru ve iyi oldukları için yapmayı öğrenecek ve Müslümanlığın ve insanlığın rûhuna uygun davranacağız? İşin doğrusu şu ki, kendi irâdesi ile iyi, doğru, güzel olanı seçmek ve yerine getirmekte zorlanan ve âmir ve mütehakkîm bir güce ihtiyaç duyan her cemiyet, şu veya bu şekilde zorbalığı, deptsotizmi ve jakobenliği dâvet eder ve meşrûlaştırır.

★★★

Bizzat Başbakan tarafından verilen açık söze ve geçen sene bu konuda çıkarılan kaanuna rağmen, Eğitim, Öğretim ve Bilim câması mensuplarının ücretlerinde en ufak bir iyileştirme cihetine gidilmedi; çok ayıp ve çok yazık. Devlet adamları kendi adlarına değil Devlet adına söz verirler ve binâenaleyh, verdikleri sözlere sadâkatsizlikleri Devlet’e güveni sarsar; Devlet’i “güvenilmez ve ciddiyetsiz” bir müesseseye dönüştürür; Devlet’in îtibârını zedeler. Hâlbuki, Devlet’in îtibârını zedelemek, çok ciddî bir suçtur. Bunun onda birini yapana neler revâ görülmezken, kimseler bunun hesabını bu kabîl “devlet adamları”ndan sormayacak mı; bugün veyâ yârın, ama mutlaka bir gün?

★★★

Türkiye’nin manzaraları arasında belki en olumlusu ve en olumsuz, birlikte, aynı Doğalgaz konusunda görüntülenmiş bulunmakta. Olumsuzluğu şu ki, Hükûmet yetkilileri Doğalgaz’ın ithal fiyatını bir türlü açıklamaya yanaşmadılar; bu nasıl iştir! Bilmiyorlar desek bir ayıp, biliyorlar desek bin ayıp. Olumlusu da şu ki, Toplum’un çok değil azıcık bir direnmesinin dahi, nasıl önemli bir sonuç verdiğini hepimiz gördük. Şu hâlde bu küçük tecrübe de gösteriyor ki, Biz’de olmayan şey “güç” değil, “irâde”. Ey Türkiye! Gücünü keşfet ve onu harekete geçir! Bak o zaman nelere kaadir olduğunı göreceksin!

★★★

Yakın dönemde yaşadığımız bütün olumsuzluklara tuz-biber ekeni ise, Karen Fogg’un e-postalarının açıklanması oldu. Bu mektupların nasıl ele geçirildiği ve ele geçirilmesinin ve açıklanmasının suç olup-olmadığı ehemmiyetsiz birer teferruattan başkası değil. Asıl mühim olanı şu: Türkiye’de bir müstemleke müfettişi gibi davranan Bayan Fogg yâvuz hırsızın ev sâhibini bastırması gibi bastırıldı, zeytin yağı gibi üste

çıktı, bütün ülkeyi teslim aldı ve herkesi susturdu. Ama en utanç verici olanı da, Bayan Müfettiş Fogg'un ne kadar da yaltakçısının ve gönüllü avukatının olduğunun açığa çıkması oldu. Neredesin ey haysiyet?

★★★

Bu arada küçük bir not daha: Bundan çok değil yirmi-otuz yıl öncesinin en çok kullanılan kavramlarından olan “mukaddesatçılık”, “mâneviyatçılık” terimlerini hâtırlayan ve kullanan kaç kişi var? Her şeyin kirletildiği ve tüketildiği bu cemiyette, daha yakın zamanların en gözde terimlerinden olan “İslâmcılık”a ne oldu? Şimdi sıra “milliyetçilik”te.

.. aynı kirletme ve tüketme mevzûnunda küçük bir not daha: Bu ülkede “iffet” kavramını hâtırlayan ve saygı ile sâhip çıkararak kullananların sayısı büyük bir hızla azalmıyor mu? Bu kadarı da fazla demeyiniz; siz haklı olsaydınız, sübyancılığı alenen müdâfaa edenlere karşı muazzam bir tepki oluşması gerekirdi. Bence, ben haklıyım: Hiç de mâsûm değiliz; çok değerli şeyleri çok kaba ve çok görgüsüz bir şekilde kirletiyor ve tüketiyoruz.

Kirletmeye ve tüketmeye tam gaz devam.

★★★

Hâl-i hâzır manzaramız hiç de iyi değil; bu kadar kirletmeye ve tüketmeye deniz-deryâ olsa dayanmaz; kirlettiğimiz ve tükettiğimiz kendimiz; bu ülke!

☞☞